

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 241.

V Ljubljani, v petek 19. oktobra 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Štirinajsta seja, dne 18. oktobra.)

Pričetek seje ob 1/2 3. popoldne. Prečita in potrdi se zapisnik zadnje seje, potem se razdeli došle vloge in potrdi zakon o odkupu bire tudi v tretjem branji.

Poslanec Suklje obširno poroča o zakupu deželne naklade na žgane opojne tekočine za l. 1888. ter dokazuje, da bi bilo najbolje, ako dežela pobiranje te naklade prevzame v lastno režijo, ter v imenu finančnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Poročilo deželnega odbora zaradi zakupa deželne naklade na žgane opojne pijače jemlje se na znanje.

2. Dežela prevzame pobiranje samostojne deželne naklade na žgane opojne pijače v lastno režijo.

3. Deželnemu odboru se naroča ukreniti vse, kar treba, da se s pobiranjem deželne naklade v lastni režiji prične s 1. januarjem l. 1889.“

Baron Švegelj ugovarja tema nasvetoma in misli, da bi bilo nevarno poskušati lastno režijo. Deželni odbor naj še enkrat pravočasno razpiše zakup te naklade. Ako dobi primerno ponudbo, t. j. 120.000 ali 130.000 gld., kakor doslej, naj zakup oddá, ako bi bila pa ponudba slaba, naj prične lastno režijo.

Poročevalec Suklje odločno zavrača predgovornika in med živahno pohvalo poslancev zlasti povdarja, naj dežela prične lastno režijo. Ako bi zakupniki sedaj, ko vsi obrtniki tožijo o slabi kupčiji, ponujali dosedanje zakupnino, bil bi to najboljši dokaz, da delajo dober dobiček, ki naj ga dežela raje spravlja v svoj žep.

Glasovanje je bilo po nasvetu poslanca barona Tauffererja ustno in so bili prej omenjeni nasveti finančnega odseka sprejeti s 23 glasovi proti 7.

Zakon o plačevanju verskih učiteljev se z dnevnega reda odstavi, ker še ni rešen v finančnem odseku, in poslanec Hren poroča takoj o prelo-

žitvi ceste čez Bogenšperk, ter v imenu upravnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Cesto čez Bogenšperk je zgraditi po predloženem podrobnem načrtu deželnega inženirja Hrasky-a in sicer v širokosti 4-5 m.

2. Zgradbena dela oddajo naj se po javni dražbi tistemu, ki jih po najnižji ceni prevzame, a ne, da bi se proračun prekoračil.

3. Zgradba naj se oddá v več primernih delih, ki jih je določiti deželnemu odboru po zaslišanju prizadetih okrajnih cestnih odborov, namreč: litijskega, trebanjskega in zatiškega.

4. Polovico zgradbenih stroškov na 47.300 gld. proračunjenih prevzame dežela Kranjska z zneskom 23.650 gld., v koji namen se za prihodnje l. 1889. določi donesek 10.000 gld. iz deželnega zaklada — druga polovica pa se razdeli med prizadete tri cestne odbore in sicer v dotični, z deželnozborskim sklepom od 22. januarja 1888 ustanovljeni meri, namreč: na cestni odbor litijski 14.865 gld. 72 kr., na cestni odbor trebanjski 6081 gld. 37 kr., na cestni odbor zatiški 2702 gld. 91 kr.

5. Zgradbeno delo ima se nemudoma pričeti ter se nalaga izvršitev tega sklepa deželnemu odboru, kateremu je o predmetu prihodnjemu deželnemu zboru poročati.

6. Deželnemu odboru se naroča, da pod št. 4. omenjenemu sklepu pridobi Najvišje potrjenje.“

Vsi ti sklepi obveljajo brez premembe.

Poslanec Klun poroča za njim o dopisu deželne vlade, da bi dežela prevzela poroštvo gledé stroškov za vrnavanje Save pri Stožicah in Tomačevem. Finančnemu odseku se je zdelo najprimerneje reč takoj vravnati in posestnikom omejenih vasi naložiti toliko stroškov, kolikor jih morejo pri svoji revščini zmagovati. Ostalo pa naj plača dežela in država v enakih polovičnih zneskih. Zato predlaga: „Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Zaradi zneska 6588 gld. 59 kr., ki se ima še pokriti za vrnavanje Save pri Stožicah in Tomačevem, se ima izvršiti konkurenčna obravnava.

2. Kar bi ne pokrili interesi, prevzame polovico dežela, ako vlada trpi drugo polovico.“

Gosp. deželni predsednik baron Winkler priznava dobro voljo deželnega zastopa, ali misli, da je to vendar-le premalo, in prosi deželni zbor, naj prevzame poroštvo, ki ga zahteva ministerstvo.

Po konečni besedi poročevalca obveljata prej navedena predloga finančnega odseka.

Poslanec Dev poroča o prošnji okrajno-cestnega odbora logaškega za odpis posojila 2000 gld., ki je pa že rešena vsled poročila deželnega odbora o privolitvi nekaterih naklad za cestne odbore št. 53.

Dalje poroča o prošnji istega cestnega odbora gledé podpore in posojila za zgradbo okrajne ceste Dolenji Logatec-Rovte in predlaga:

„Prošnja se odstopi deželnemu odboru v rešitev na podlagi zakona z dne 2. decembra 1872.“

Ta predlog obvelja.

Poslanec dr. Vošnjak v imenu finančnega odseka poroča o prošnji županstva v Kamniku, da bi se v Kamniku ustanovila javna bolnišnica iz Glavarjevega zaklada, in dokazuje, da ustanovnik ni nameraval napraviti hiralnice, ampak bolnišnico, ki bi bila pa primernejša v Kamniku kakor v Komendi, kjer se je bila napravila samo zaradi tega, ker je ustanovnik tam imel hišo in nekaj zemljišča. Konečno predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

Prošnja se izroča deželnemu odboru z naročilom, da z ozirom na ustanovno pismo, katero ima v mislih le bolnišnico, ne pa hiralnico, stopi v dogovor z ustanovno oblastjo, ali bi se dotična bolnišnica Glavarjeve ustanove ne mogla napraviti v Kamniku. Predpravo do oskrbovanja v tej bolnišnici imeli bi revni bolniki iz Komende sv. Petra. Ako ustanovna oblast pritrdi, potem naj se deželni odbor dogovarja s kamniškim mestom zaradi doneska k zgradbi ali k nakupu za bolnišnico potrebnega poslopja.“

Poslanec dr. Bleiweis toplo podpira ta predlog; ker bi bila bolnišnica v Kamniku v veliko polajšanje deželni bolnišnici v Ljubljani, zato misli, da bode slavna vlada pritrdila sklepom dež. zbora.

Pri glasovanju obvelja nasvet finančnega odseka, in deželni glavar potem ob 5. uri popoldne sklene sejo.

LISTEK.

Deklici umnejši nego starci.

(Ruski spisal Lev Tolstoj; poslovenil A. B.)

Bila je sveta zornica. Le na sanéh nehali so voziti se. Po dvoriščih ležal je sneg in po selu tekla voda. Na ulici mej dvema dvoroma natekla se je bila izpod gnoja luža. In k tej luži zbrali sta se bili deklici iz dveh dvorov, jedna mlajša, jedna starejša. Obe deklici sta materi v nov sarafan oblekli. Jedno v sinji, drugo v žolt z okraski. Obe sta pokrili s krasnimi robei. Po obedu šli sta deklici skupno k luži, pokazali druga drugej svojo lepo obleko ter se jeli igrati. In zahotelo se jima je pobrozdati v vodi. Stopila je mlajša v čevljičkih v lužo in starejša jej reče: „Ne hođi, Malaša, mati bodo hudi. Sezuj se, jaz se bom sezula.“ Deklici sta se sezuli, privzdignili malo obleko ter šli druga drugej naproti. Malaška gré do členkov in reče: „Akuljuška, globoko je, — bojim se.“ „Nič globokeje ne bo. Idi naravnost proti meni.“ Jeli sta si

približevati se. Akulka reče: „Ti, Malaška, pazi, ne škropi, le polahko.“ Jedva je izgovorila — plusnila je Malaška z nogo po vodi, — brizgnilo je premo na Akulkin sarafan. Oškropilo je sarafan, padlo na nos in oči. Akulka je opazila na sarafanu madeže, razsrdila se na Malaško, oštela jo, pa tekla za-njo, hotela jo je stepsti. Malaška se ustraši, vidi, da je škodo naredila, skoči iz luže in beži domov. Mimo je šla Akulkina mati, videla na hčerki sarafan oškropljen in srajco zamazano. „Ti grdoba, kje si se vsa zakotljala?“ „Malaška me je nalašč poškopila.“ Akulkina mati prime Malaško in jo udari po plečih. Malaška zakriči na vse grlo. Pritekla je Malaškina mati. „Čemu tolčeš mojo?“ jela je braniti sosedki. Beseda dá besedo, ženski se sporečeta. Pritekli so i možje, na ulici se je zbrala velika tolpa. Vsi kriče, nikdo drug drugega ne posluša. Oštevali so se, drug je drezal drugega. Po vsej priliki bi se bil vnel tepež, da ni pristopila starka, Akulkina babica. Stopila je v sredino mušikov in jela pogovarjati je. „Kaj imate, dragi moji? Je-li sedaj takov čas? Človek vas je lahko vesel. A vi ste takov greh začeli.“ Starke ne poslušajo, čuda, da je niso pre-

kucnili z nog. In starka bi jih ne bila pregovorila, da ni Akulke in Malaške. Ko sta se ženski prepirali, obrisala si je Akulka sarafanček, in šla znova na ulico k luži. Vzela je kamenček, ter začela v luži zemljo razgrebati, da bi spustila vodo na ulico. Ko je ona grebla, pride i Malaška in jej začne pomagati s trsko stružico delati. Ravno so se bili jeli mušiki pretepati, a deklici sta bili mej tem vodo napeljali na ulici na to mesto, ker je starka mušike pregovarjala. Deklici tekata jedna na jedni, druga na drugi strani vode. „Drži, Malaška drži“, kriči Akulka. Malaška hoče tudi to izreči, a ne more samega smeha. Deklici tekata in se smejata trski, kako pleše po vodi. In pritekli sta naravnost mej mušike. Zagleda ji starka ter reče mušikom: „Bojte se Boga. Vi, mušiki, hoteli ste se zbog deklic pretepati, a oni sta že davno vse pozabili — zopet se igrata skupaj, v ljubezni, pristrčno. Umnejši sta nego vi.“ Mušiki so pogledali na deklici in sramovali so se. A potem so se začeli smejeti samim sebi ter se razšli po hišah.

„Ako ne bodete, kakor otroci, ne pojdete v carstvo božje.“

Poročilo deželnega odbora glede deželnega doneska za dolenjske lokalne železnice.

(Dalje.)

Pri dotičnem posvetovanju, ki se je v tej zadevi do zdaj vršilo v sodnih okrajih Novomesto, Kostanjevica, Žužemperk, Mokronog in Trebnje, potem Kočevje, Velike Lašice in Ribnica, so občinski zastopi izrazili, da so zadovoljni s tem, da bodo na navedeni način pospeševali zgradbo dolenjskih lokalnih železnic in da si bodo prizadevali, da bodo posamezne občine v omenjenem smislu sklenile pravnomojne sklepe. Več velikoposestnikov je tudi obljubilo, da bodo prevzeli delnice in mnogo zemljiških posestnikov se je izjavilo, da bodo vsa svoja zemljišča, kar se jih bode potrebovalo za zgradbo železnice, brezplačno odstopili. V enem okraju je več občinskih zastopnikov bilo za to, da bi si vse občine tega okraja pridobile za zgradbo železnice potrebna zemljišča in bi jih potem brezplačno odstopile.

Iz vseh dozdajšnjih obravnav se smé zanesljivo sklepati, da bodo prizadete občine, kakor tudi nekateri vdeleženci po vseh svojih močeh podpirali zgradbo in da se zlasti smé za gotovo pričakovati, da bodo znaten del za zgradbo železnice potrebnih zemljišč brezplačno dali na razpolaganje in da bodo tudi za druga zemljišča zahtevali le pravi vrednosti primerne kupne cene. Donesek, ki ga bodo vdeleženci na ta način dali, bo torej razmeroma velik. Ako dalje tudi v poštrev vzamemo, da bodo posamezne občine prevzele tudi poroštvo za obresti, da bodo zopet druge podpisale delnice, da bodo veliki obrtni in rudokopni podjetniki, velikoposestniki, kranjska hranilnica v Ljubljani in mestna občina ljubljanska gotovo pospeševali podjetje z nakupovanjem delnic in tudi na drug način, smé se iz vsega tega sklepati in reči, da se bode od te strani vse storilo, kar se je le moglo pričakovati.

Ker se bode torej na ta način dobil izdaten znesek za izvršitev podjetja, je deželni odbor teh misli, naj bi tudi dežela kolikor največ mogoče storila v pospeševanje tega podjetja, da se bode na ta način dosegla svota, s katero bode in pa še z doneskom visoke vlade, ki je pričakovati, mogoče zagotoviti troške za zgradbo železnice.

Ker so skupni troški na 9,347.000 gld. preračunjeni, je deželni odbor mnenja, da bi morala dežela kar največ mogoče visok znesek dovoliti iz deželnih sredstev, da bi se moglo z nekoliko zanesljivostjo računati na to, da se bode visoka vlada z njim zadovoljila.

Deželni odbor misli, da z ozirom na imovinske razmere dežele ta znesek pač ne more biti višji kakor 500.000 gold., kateri pa bi bilo le v nekaj letih mogoče plačati, ako bi se ne hotel pokriti s posojilom, katero bi bilo z obrestmi vred povrniti v večih letih. Deželni donesek naj bi se porabil za nakup tistih delnic, za katere se bode obrnil tudi donesek državne uprave in bi te delnice morale imeti enake pravice s tistimi, ki jih bode prevzela država. Ker ni pričakovati, da bi se zgradba železnice mogla pred letom 1890. pričeti in ker je stavbna doba na dve leti preračunjena, bi se vplačilo na delnice, kar jih bode dežela prevzela, moglo pričeti še-le leta 1892. Pri tem bi se bilo držati tistih rokov, katere bode določila državna uprava za plačila na delnice, ki jih bode sama prevzela.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. oktobra.

Notranje dežele.

Princ Henrik, brat nemškega cesarja, izstopil bo na svojem povratku iz Italije na Dunaji prihodnjo nedeljo dopoldne ter se nastanil v cesarskem dvorcu.

Z Dunaja se brzojavno poroča, da bo nuncij **msgr. Galimberti** odpoklican. Ta vest zdi se nam jako neverjetna.

Mej **vojnim ministerstvom** in obema vladama se vrše obravnave glede predruženja dosedanje postave o nastanjanju vojakov. Omejile se bodo dotične prevelike tirjatve mest, postopalo pa se bo mnogo pravičnejše nasproti prebivalstvu na deželi. Ta postavni načrt predložil se bo že prihodnji delegaciji.

Za ogerske razmere jako označivna je interpelacija, koja je vložil v včerajšnji seji **ogerskega državnega zbora** poslanec Madarass. Interpelacija zadeva nastopni dogodek: Meseca avgusta ob-

javilo je več listov pismo nadžupana Ormosa, v kojem ta naznanja ministru notranjih zadev, da je v okraji Beli Cerkvi treba še 7000 gld. za volilno zmago vladnega kandidata; ta denar naj se vzame od onih 8000 gld., koje je obljubil veleposestnik F. Feger za javne namene v slučaju, ako mu cesar podeli plemstvo. Te vesti niso niti listi preklicali, niti se ni zoper nje kazenski postopalo. Odgovor ministra notranjih zadev na to interpelacijo pričakuje se vsestranski z velikim zanimanjem.

Vnanje države.

„Osservatore Romano“ imenuje vse razširjene vesti o razgovoru mej **papežem Leonom XIII.** in **nemškim** cesarjem Viljemom iznajdbe ter jih formalno preklicuje. — „Germania“ je dobila iz Rima poročilo: Avdijenca grofa Herberta Bismarcka je trajala poldrugo uro. Sv. Oče mu je razložil celi položaj papeštva in katoliške cerkve v Prusiji. Iz zanesljivega vira se zatrjuje, da je papež jako odločno in jasno govoril o poniževanju papeštva s strani Italije s pomočjo trocarske zveze.

Srbška kraljica Natalija bo v kratkem zapustila Bukarešt ter odpotovala v Jaš na svoja posestva. Od tod bo odšla za nekaj dni v Rusijo. Skoraj gotovo bo v Krimu obiskala ruskega carja.

„Pol. Corr.“ objavlja carjigrasko pismo, ki zatrjuje, da se bode v kratkem diplomatski agentje v **bolgarski** prestolnici približali princu Ferdinandu, t. j. da bodo sprejemali njegova vabila v palačo. To je bajé vspeh pojasnil, katera je dal minister Stojlov mej svojim potovanjem na merodajnih mestih. Ako bi bila ta vest resnična — preklicuje se namreč najodločnejše v dunajskih krogih — odločile so se k temu koraku države veliko prej zaradi makedonskega vprašanja, nego vsled Stojlovega prigovarjanja. Agentje bodo namreč v tem slučaju lažje nadzorovali postopanje bolgarske vlade ter zabranili vse, kar bi morebiti povzročilo večje zmešnjave v Makedoniji, koje bi se morale potem rešiti le z orožjem v roki.

V **Nemčiji** je prišlo skoraj gotovo vsled cesarjevega potovanja po Italiji in tamošnjega navdušenega sprejema na površje zopet vprašanje, ali se bo dal cesar Viljem kronati. „Königsb. Allg. Ztg.“ piše, da Viljem o tem še ni ničesa konečno ukrenil, storil pa bo to po svojem povratku v Nemčijo. Kot dan kronanja se imenuje 18. januarja 1889.

Ko je prišel **nemški** cesar v Rim, prosil je, cesar pa seveda **italijanski** liberalni listi ne poročajo, potom nemškega veleposlaništva rimski župan za avdienco v Kvirinalu, da bi predstavil cesarju mestni svet ter ga povabil na Kapitol. „Osservatore Romano“ je izvedel, da je nemški cesar sprejel to vabilo, županu pa naznanil, da njega in mestnih očetov ne sprejme v avdienci. — Tudi iz Napolja se poroča o rudečih listkih, ki so se s Prusiji sovravnimi napisi vsipali v voz italijanskega kralja in njegovega gosta. Več ko sto oseb se zaprli. Vladni listi pravijo, da so to brez izjeme anarhisti.

Rumunski liberalni neodvisnjaki so imeli pod predsedstvom Demetra Bratianuja shod, kojega se je vdeležilo več sto pristašev. Vsi govorniki so odločno odbili zvezo z liberalnimi združenji. Gradisteanu je v svojem govoru tudi napadal kralja Karola.

Izvirni dopisi.

Iz Trsta, 14. oktobra. Mnogokedaj in marsikaj se je že govorilo o naši policiji in njenem vodstvu, n. pr. leta 1882., ko je bila razstava in je prišel cesar v Trst, da je takrat marsikaj se zgodilo in da je ostalo tajno med policijskimi akti.

Lansko leto so bili Čehi v Trstu in tržaška policija ali njeni takratni voditelj Vidie pridobil si je svetovno slavo s svojim ravnanjem in postopanjem, katero so grajali vsi naši in tuji časniki, in tudi češki ga nikakor niso pozabili. Govorilo se je takrat po mestu, da je bil strašno razjarjen in da je v neki kavarni povpraševal, kdo je pač dal one stvari v list. Nihče domačinov naših, ker so Čehi sami videli na svoje oči in slišali z lastnimi ušesi, kaj je on kot zastopnik policije odgovoril Nabergoju, ko ga je vprašal, ali je on prisoten zabavi kot privatna oseba ali kot policijski uradnik.

Dobro je znano vsem tukajšnjim in drugim Slovincem in Slovanom, kako je tisti policijski uradnik prepovedal pri sv. Ivanu slavnost, katero je sam prej izrečno dovolil in kako so njegovi podložni potem na njegov ukaz trgali zastavice in olepšavo.

Čehi so potem drugi večer odrinili v Benetke in na Ključu sv. Karola se vkrcali na Lloydov parnik — in tam je bilo skoraj več policajev, kakor pa vseh drugih ljudij.

Za vse to in tako ravnanje policijski uradnik ni imel nikakoršnega povoda in vendar je delal s Slovinci in Čehi, kakor bi bili kaki prekucni ali državi nevarni ljudje, pa so bili in so najbolj udani in zvesti podložniki cesarjevi. Za vse to ravnanje se je slišala marsikaka grenka, ne samo ukaz med nami, ampak tudi — drugod.

Zadnji terek je imel biti tukaj sojen pred porotniki vrednik „Naše Sloge“ zaradi neke domače vesti, katera je govorila proti cerkvenemu ključarju Dell' Orte v Oprtlju. Kakor je bilo skoraj pričakovati od tukajšnjih liberalnih (?) časnikov, prinesel je v resnici tudi jeden izmed njih, namreč cesarju in državi udani (!) „Independente“ prejšnji dan dolgo priporočilo (?) za vrednika, med katerim mu je rekel vse, kar si je sploh izmisliti mogel v svoji prijaznosti do tukajšnjih Slovencev in Slovanov in tako priporočal gorko svojega ljubljence porotnikom, kateri ga bodo imeli soditi. — Vsak nepristranski in pravičen človek bode gotovo uvidel, da to nikakor ne bi smelo biti. Tukaj se pa za to ni zmenila živa duša. Nočem tukaj nobenemu nič očitati, ali toliko pa lahko rečem, da, ko bi se bilo od naše strani kaj takega zgodilo, bi bil ropot. Če je pa tako dovoljeno na porotnike vplivati, posebno v takih zadevah, kje bi se pa potem moglo misliti še na pravičnost in nepristranost!

Pri obravnavi se je med drugim tudi bralo policijsko poročilo o zatoženem vredniku „Naše Sloge“, in čudom smo se čudili temu poročilu. Prej imenovani „Independente“ je še prejšnji dan o zatoženem vredniku pisal, da je „agitatore panslaviste sovvenzionato (plačan)“; no, pa ker nam je znano njegovo prijateljstvo do nas, nismo si posebno nad temi izrazi glave ubijali, ampak smejoč se dalje brali. — In ko smo čuli informacijo c. kr. policijskega vodstva, smo pri prvih besedah že spoznali, da je mnogo podobnosti med policijsko informacijo in onimi besedami listovimi, ali ne samo podobnosti, temveč prav jednake so besede obeh. Kako je to prišlo, naj premišljujejo drugi, katerim je to dolžnost in jim čas pripušča. — Informacija c. kr. policijskega vodstva pravi, da list „Naša Sloga“, kateri je zatoženec vrednik, je glasilo Strossmayerja, da je zatoženec jeden najzvestejših pristašev škofovih in da se bojuje za zastavo slavizma z aspiracijami, katere prekoračujejo meje avstrijske države.

Slišali smo že prej privatno marsikatero lepo, ali javno kaj enacega ne. Izrazil se je marsikdo: če je res to, kar se poroča, morali bi dotičnega že davno prijeti. Če pa tega ne storé, ali ni res, ali pa dotično oblastvo ne stori svoje dolžnosti. Kaj bode vrednik „Naše Sloge“ storil, ni znano, vsekako bi mu svetovali, naj ne vtakne tiho v žep, kar so mu dali, ampak išče naj si zadoščenja drugod.

Iz Polja, 12. oktobra. (Konec.) Mali otroci, katerih je bilo nad 400, ostali so na trati. Tam so dobili vsak klobaso, „štrukelj“ in vina.

Da se je tolikim otrokom v jako kratkem času vse to razdeliti moglo, zahvaliti se je v prvi vrsti gospej Christovi, soprogi tovarniškega vodje, njeni gosp. sestri, gospej Stadlerjevi, soprogi tovarniškega blagajnika, njenim gospicam hčeram, gospicam Kremžarjevim iz Ljubljane in drugim, ki so z ljubeznjivostjo stregle šolarjem.

Z vidnim veseljem gledali so vsi okolistoječi, kakor tudi gospod okrajni glavar, katerega je postrežljivost imenovanih gospej in gospic, kakor tudi njih ljubezen do mladine vidno ganila, kako sto in tisočkrat se zahvaljuje deca za prejete darove.

Občno pohvalo žela je pri tej priliki gostilničarica, vdova pokojnega gospoda Blaža Kuharja, bivšega nadučitelja pri D. M. v Polji, kateri je slavnostni odbor izročil pogoščenje otrok, ter je za jako nizko ceno, ne gledé na svoj dobiček, pripravila otrokom obilo okusne jedi in pijače.

Popoludan minul je prenašlo, posebno otrokom, ki so pri raznih igrah dobivali dobitke v blagu in v denarjih. Dan se je nagnil, morali so iti domov.

Drugi dan še le v šoli dobili so večji slavnostno knjižico „Naš cesar“, manjši pa, ki še brati ne znajo, spomenice (podobe presvetlega cesarja in cesarice).

Smokve in druge sladkarije — darilo gospoda J. Perdana, trgovca v Ljubljani — dobili so otroci še-le drugi dan.

Omeniti mi je še dobrotnikov, ki so gmotno pomogli, da se je slavnost tako dobro izvršila, in sicer z večimi doneski: Prečastita gospa L. Hoppe, prednica usmiljenih sester v Ljubljani, gospica Wenzowsky, c. kr. poštarica v Zalogu, gospodje: G. Šlibar, kapelan pri D. M. v Polji, J. Baumgartner, posestnik tovarne na Fuzinah, Albert Zeschko in brata Zeschko iz Ljubljane, vodja Fran Povše, A. Jamar, vodja tovarne na Fuzinah, dr. P. Preinitsch, zdravnik v blaznici na Studencu, slavno vodstvo vevške papirnice, slavno oskrbnništvo ljubljanske bolnišnice in drugi. Veliko-

dušnim darovom imenovane gospode priložil je gospod župan Strah izdatno svoto prostovoljnih doneskov poljskih občanov.

Ne smem pri tej priliki zamolčati zaslug vevške papirnice za župnijo in šolo poljsko. Izvedel sem iz gotovega vira, da daruje vsako leto po petdeset goldinarjev za uboge farane in ravno toliko za uboge učence; o priliki praznovanja štiridesetletnega vladanja presvetlega cesarja pa ni le izročila slavnostnemu odboru velike svote, ampak tudi prepustila prostor za pogoščenje otrok ter napravila vse dekoracije pri cesarjevi podobi na Vevčah.

Sploh pripozná vsak, da ima največjo zaslugo za lep izid slavnosti blagajnik papirnice v Vevčah, obče spoštovani in priljubljeni gospod Jurij Stadler, ki se je neumorno trudil, nabiral denar pri prej imenovani gospodi, vodil dekoracije, sprejemal odlične prišlece ter bil sploh duša vsemu podjetju.

Njemu se je zahvaliti, da je moglo slavnostnemu odboru ostati še čez 31 goldinarjev, katere je izročil krajnemu šolskemu svetu, ki jih ima obrniti v prid revnim učencem. Pri tej priliki pokazal je imenovani gospod v dejanji udanost do presvetlega vladarja in veliko ljubezen do učeče se mladine.

Iz Bohinja, 14. oktobra. *) (Raznoterosti.) Poročal sem Vam, kako škodo je pri nas naredil zadnji vihar, in izrazil dvojbo, bo li mogoče poslati na deželno sadno razstavo toliko in takih vrst sadja, da bi za drugimi preveč ne zaostali. No, posrečilo se je vendar po Bohinji, ki ima po zaslugi neumorno delujočega sadjarja Matije Stareta mnogo raznovrstnega sadja, dobrega, in ker nekaterim vrstam kraj in podnebje ne ugaja, tudi slabega, raznim sadjarjem in prijateljem napredstva v sadjarstvu nabrati toliko vrst, da Bohinj na razstavi ne bo zadnji. To vsaj upamo. Največ vrst jabolok jesenskih in zimskih nabral je z velikim trdom g. nadučitelj v Srednji Vasi po gornji dolini. Zbirka obseza okoli 50 vrst (ker vreme in vihar nista več pripustila) in 8 vrst jesenskih hrušek. Razven tega poslala sta v razstavo sadje iz svojih vrtov Matija in Primož Stare, posestnika iz Podjela.

V spodnji dolini trudili so se osobito g. obč. tajnik Jos. Ravhek in drugi, da bi bila tudi ona dolina dostojno zastopana.

A ne le sadje, nego tudi naš jabolčnik in hruševce, pa ne samo letošnji, tudi starejši se bode videl in pokušal na ljubljanski razstavi; poslalo ga je več tukajšnjih posestnikov, ki so ga sami pridelali. Naše sadje je posebno sočno in zato jako ugaja za mošt.

Vreme se je zadnje dni zboljšalo; vzlasti tri dni so imeli ljudje ugodno priliko svoje zaostale poljske pridelke domov spraviti. Le jeda (ajda) je nekaj zamudila; prav tako je še repa in korenje na polji. Višje gorovje se je pokrilo s snegom. V visočini 1400 metrov ga je že dosti nad 1 meter. Tudi v dolini je nekoliko strašil, pa se je naglo umaknil žarkom solca.

Sira je mnogo napravljenega, posebno v sirarnicah na Bistrici, pri Stari Fužini, pa tudi drugje. Izdelovanje sira se je ustavilo, kakor je vsako leto o tem času navada. Kupčija s sirom je letos le bolj srednja, akoravno se oglašajo posebno iz oddaljenih krajev (z Dunaja, iz Bosne itd.); zadnje kaže, da je naš sir pridobil si ime vzlasti po vnanjih krajih bolj, kakor po domačih mestih in naših trgovcih. Še tisti domači trgovci, ki ga imajo, sramujejo se menda bohinskega imena in ga krstijo s tujim. Tajcem na Bledu, v Polčah, Lescah in Radovljici, pa tudi v Bohinji samem se je naš sir jako priljubil. Čudimo se torej, da domačinom bolj diši tuje blago, ki je večkrat mnogo slabše od našega pridelka. Naj torej naše občinstvo zahteva od krčmarjev in trgovcev s sirom domačega blaga, ki bode gotovo boljše teknilo. Le s tem se more dotičnike prisiliti, da bodo sir iz Bohinja naročevali. Kesal se nikdo ne bode.

Izpod Gore, 16. oktobra. (Raznoterosti.) Pri nas bila je letos precej dobra letina. Pšenice in rži se je pridelalo nekoliko manj od drugih let, pa lepo žito je. Otavo so ljudje v prav lepem vremenu spravili. Fižola je bilo veliko in lepega, cena mu je 8 gld. meterski stot ter se prav lahko prodaja, kar ljudem prav dobro ugaja, ker za jabolka ni skoraj denarja dobiti. Jabolka je silno veliko, pa nimajo cene. V Ljubljani so menda stari mernik od 40 do

50 kr. najlepša jabolka, na deželi se dobé tudi od 20 do 30 kr. mernik. Ker za jabolka ni kupea, zato so jih ljudje veliko posušili, pa tudi mnogo mošta naredili, kateremu cena je 20 gld. polovnjak. Turšica zgodnja se je prav dobro obnesla, pozna ali mala turšica (tako jo pri nas imenujejo) je pa prav slabo obrodila in še zdaj ni zrela. Ajdo zdaj še tudi žanjejo, in je precej polna; tu sejejo domačo in japonsko, priporočal sem ljudem že večkrat koroško ajdo, katera je rada polna in zgodaj dozori, tako, da je večjidel do sv. Mihela že zrela. Koroška ajda je torej zagadela dobra, ker je zgodaj zrela in je slana skoraj ne vzame ter njiva kmalu postane prazna za jesensko setev pšenice ali rži.

Kar zadeva vinsko letino, smo na Gorenjskem radovedni, kakošno bo novo vino in kakošno ceno bo imelo. Soditi po vremenu meseca avgusta in septembra, bi imelo dobro in močno biti. Saj je imel mesec avgust 26 lepih in vročih dni, le 5 pa deževnih, meseca septembra pa je bilo 23 solnčnih, 5 deževnih in le dva dneva sta bila meglena. Zlasti šmarnični duevi so bili silno lepi in vroči, torej smemo dobre kapljice pričakovati. Ako bi kateri dopisnik z Dolenjskega popisal letošnjo vinsko letino ter tudi ceno novemu in staremu vinu naznanil, bi nam Gorenjcem prav močno ustregel.

Posestnike vinogradov močno milujemo, ker se filoksera tako zelo širi. To se godi posebno na Bizelskem. Pripovedovalo se je, da kdor je imel dobre oči, je videl filoksero na grozdnem perju s prostim očesom. V nekaterih krajih sadé ameriške trte, v drugih pa krompir in jabolka.

Kakor se kaže, bode v Ljubljani gostasčina še enkrat večja, kakor je bila doslej, stanovanja se bodo močno podražila. To bodo zlasti občutili stariši dijaki, za katere jetreba navadno plačevati 24—28 gl. gostasčine, katera se bode skoraj gotovo do 40 gl. povišala. Pred 20 leti znašala je gostasčina 16 gld. za dijaka.

Deželna sadna razstava.

K včerajšnjemu poročilu o otvorjenji sadne razstave v zvezi s pokušnjo kranjskih vin nam je dostaviti, da so bili prisotni tudi mnogi trgovci, obrtniki in razstavljalci iz vseh krajev dežele. Ob 11. uri se je pričela slavnost. G. cesarski svetnik Murnik nagovoril je kot načelnik razstavinega odbora gospoda deželnega predsednika in zbrano gospodo tako-le: „Preblagorodni, prečastiti gospod deželni predsednik!

Prečastita gospoda!

Znameniti rodbinski dnevi praznujejo se od nekdaj v posamičnih rodovinah, praznujejo se od nekdaj znameniti dnevi vladarskih hiš. Našega cesarstva prebivalci drže se od nekdaj te lepe navade ter se hvaležno spominjajo svojega premilostljivega vladarja: kadar je rojstni dan Nj. velečastva, kadar je god našega modrega vladarja, ni ga kraja v celi širni Avstriji, da bi se ne praznoval slovesno.

Tem bolj opravičeno je praznovanje posebnih dogodkov in med te se šteje štiridesetletnica dobrih del polnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. Deželni zastopi, mestne in deželne občine tekmujejo, kako bi na najprimernejši način praznovale ta veseli dogodek, in smelo trdimo, da je ni vasicе v naši mili domovini, katera ne bi praznovala te štiridesetletnice. V kolo teh stopila je tudi c. kr. kmetijska družba v svojem zadnjem občnem zboru, ko je sklenila v proslavo štiridesetletnice Nj. velečastva, presvetlega cesarja Frana Josipa I. prirediti deželno sadno razstavo.“

(Nemški.) „Da se izvede ta sklep občnega zbora, priredil je glavni odbor c. kr. kmetijske družbe v teh prostorih deželno sadno razstavo v zvezi s pokušnjo kranjskih vin in razstavo šolskih vrtov. Ker se te razstave vdeležujejo razstavniki iz vseh krajev dežele, moremo gotovo trditi, da so zastopane vse vrste našega sadja in da se doseže tudi namen razstave, kateri biva v tem, da se povzdigne sadjarstvo in da se pospešuje domače vinogradarstvo ter da se razširi domača vinska kupčija.“

(Slovenski.) „Vendar, da se je razstava mogla tako lepo vrediti, zahvaliti se je v prvi vrsti napredujočemu pouku o sadjarstvu in vinarstvu. Za ta pouk pa se imamo najbolj zahvaliti našemu presvetlemu cesarju, kateri je največji dobrotnik našega kmetijstva, prvi in največji pospešitelj pouka v vseh strokah. Zategadelj sem

preverjen, da izrečem le misli in želje prečastite gospode, ako rečem: Bog živi, Bog ohrani mnogo, mnogo let v blagor Avstrije našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. In v dokaz tega prosim prečastito gospodo zaklicati našemu preljubenzivemu vladarju trikratni: „Slava!“

Nato zaigra vojaška godba cesarsko himno, in ko jo odigra, ogovori še cesarski svetnik Ivan Murnik g. deželnega predsednika z nastopnimi besedami:

Prečastiti, preblagorodni gospod deželni predsednik!

„V imenu glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe na Kranjskem prosim Vas najljubneje, da izvolite otvoriti deželno sadno razstavo.“

Deželni predsednik baron Winkler je potem otvoril razstavo z naslednjimi besedami:

Slavna skupščina!

(Nemški.) „Vsled prijaznega povabila od gospoda načelnika razstavinega odbora, naj otvorim od c. kr. kmetijske družbe kranjske prirejeno sadno razstavo, čast mi je ustreči vabilu. Slavna c. kr. kmetijska družba trudila se je vedno v svojem stoletnem obstanku, da bi pospeševala agrarne koristi dežele ter je tudi porabila vsako priliko, da pokaže v dejanji rodoljubne svoje čute in udanost Najvišji cesarski hiši. In tako tudi ni dvojbe, ko povodom štiridesetletnice slavne vlade našega premilostivega cesarja vsa dežela najslovesneje izraža lojalno svoje mišljenje, da bodo te izjave našle vesel odmev tudi pri kranjski kmetijski družbi.

Čestitam kmetijski družbi na njeni patriotični slavnosti in ji v imenu vlade izrečem presrečno zahvalo.“

(Slovenski.) „Ne dvomim, da sadna razstava, katero kmetijska družba priredi pri tako lepi priliki, pomeni nov napredek kranjske dežele na polji sadjereje, in da bo blagodejno vplivala na daljši razvoj te kmetijske stroke, ki je gotovo bogat vir blagostanju prebivalstva. Želeč tudi v prihodnje kmetijski družbi uspešno delovanje in v nadi, da se bo vresničila moja želja, izjavim, da je razstava otvorjena.“

Po zvršenem oficijelnem delu ogledalo si je občinstvo bogato razstavo. O razstavljenih predmetih in posameznih razstavljalcih poročali bomo še obširneje; danes le ob kratkem. Na desno in levo pred dvorano razstavljena so vina za pokušnjo, in sicer so zastopani: krški okraj (mokriška graščina gospa Hočevar, V. Pfeifer), vipavska dolina (Kavčič, Vrtovec, Hladnik, Lavrenčič, Prhavec), dolenjski kraji (Boštanj, Raka, Metlika), novomeški okraj (Langer, Zorko, Bojanec, Grm), graščina Krupa (Apfaltrern).

V plesni dvorani razstavili so jako ukusno razvrščeno sadje mej drugimi: Viktor Rohrmann, Janko Kersnik, baron Apfaltrern, J. Mallner z Bleda, dr. Eisl iz Ljubljane, tvrdka Tschinkel (osladkorjeno sadje), Kirbisch (ukuhano sadje), razne kmetijske podružnice, šola na Grmu in drugi. Na galeriji in v stranskih prostorih razstavili so prekrasno sadje mnogi pomologi iz Dolenjske, Notranjske in Gorenjske, kot grofica Barbo, župnik Jaklič iz Št. Vida pri Zatičini, Gabrijel Jelovšek z Vrhnike, Fran Kotnik z Vrda itd. V oddelku „Šolsko vrtnarstvo“ odlikujeta se posebno gg. nadučitelja Ribnikar iz Logatca iz Žirovnik iz Gorij.

Iz dvorane pelje dvoje stopnjic na vrt, kjer so gospodje Druškovič, Detter in Terček razstavili kmetijske in vrtnarske stroje. Ob straneh je kmetijska družba razstavila razna drevesca. S tem smo le ob kratkem obrisali površno podobo razstave, da ná-njo opozorimo prijatelje sadjarstvu po deželi. Natančnejše poročilo objavimo v prihodnjih številkah.

Razstava je bila včeraj popoldne, posebno pa zvečer od 7. do 11. ure mnogobrojno obiskana. Vstopnic se je včeraj razprodalo nad 1500. Velika gneča je bila pred dvorano, kjer je vinska pokušnja. Vina so izvrstna, dokaz temu, da so včeraj razprodali okoli 10.000 znamk po 5 kr., s katerimi se plačujejo kozarci vina po 5, 10 in 15 kr. Prostor so bili krasno razsvetljeni z „bliskovnimi svetilkami“, katere je g. Kolman preskrbel od tvrdke Ditmar. Vojaška godba igrala je od 7. do 11. ure, red je bil ves čas uzoren.

Dnevne novice.

(Deželni zbor) imel je danes ob 11. uri petnajsto sejo; poročilo objavimo jutri. Prihodnja seja bo jutri ob 9. uri dopoludne. Zadnja seja bo v ponedeljek ali torek.

(Dnevni red XVI. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani) dne 20. oktobra 1888. leta ob 9. uri dopoludne. 1. Branje zapisnika XV. deželnozbornske seje 19. oktobra 1888. — 2. Naznanila deželnozbornskega predsedstva. — 3. Poročilo deželnega odbora o reorganizaciji deželnih uradov. — 4. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji županstva v Veliki Loki glede podpore za napravo vodnjaka. — 5. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Alojzija Praschnikerja v Kamniku, da bi dežela prevzela še za 30.000 gl. glavninskih delnic v namen zgradbe železnice iz Ljubljane v Kamnik. — 6. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji županstva v Trzinu in družnikov glede deželnega doneska za zgradbo lokalne železnice iz Kranja v Trzin. — 7. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji predstojništva zdravilišča v Bledu glede brezobrestnega posojila za zgradbo zdravilišnega salona. — 8. Ustno poročilo upravnega odseka o nižji gimnaziji v Kranju. — 9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Radence zaradi podpore za napravo nove ceste iz Starega Trga proti Radencem. — 10. Poročilo finančnega odseka o proračunu deželnega posojilnega zaklada in o proračunu deželnega zaklada za leto 1889.

(Z Dunaja) se poroča, da je včeraj popoldne ob 2. uri presvetli cesar obiskal srbskega kralja Milana v hotelu „Imperial“, četrte ure pozneje se je Milan poslovil pri cesarji. Zvečer se je kralj s kraljevičem Aleksandrom vrnil v Belgrad.

(Ogenj.) Iz Cola nad Vipavo se nam poroča Dne 15. t. m. vzbudil je žalosten glas zvona ljudi iz sladkega spanja. Gorela je hiša št. 22., imenom „opalterjeva“, sedaj lastnina Andreja Rovana, v kateri je c. kr. poštni urad. Burja brila je silno, vendar so vrli gasilci rešili hleve, katere je le tenak zid ločil od pogorele hiše. Ko bi se bili hlevi vneli, zgorelo bi gotovo 8 bližnjih hiš. Hvala torej vsem, ki so ogenj zadušili, posebno ženskam, ki so tako hitro donšale vodo, da je kakor potok tekla na pogorišče. Hvala tudi vipavski požarni brambi, ki je bila že na nogah, pa je v istem trenutku dobila poročilo, da je ogenj zaduščen. V velikem strahu in nevarnosti je poštarica gospa Marija Moser, ki je stanovala v pogoreli hiši, rešila poštno blagajnico, zapisnike itd., a vsled tega ji je zgorela vsa hišna oprava in obleka. Pogorelec je bil za malo svoto zavarovan pri banki „Slaviji“. Vzrok ognja ni znan.

(Kanonično vmeščen) je bil dne 17. t. m. zagorski vikar čast. gosp. Damijan Pavlič na faro Kostanjevico.

(C. kr. šolski svet v Celji) je tistim občinam, ki so prosile za slovenske šole, vrnil prošnje z naročilom, da „kar najprej“ še enkrat sklepajo o prošnjah. Upamo, da bodo mogoče v občinskih zastopih odločno in jasno odgovorili okrajnemu šolskemu svetu.

(Otroška bolezen.) V občinah Laški Trg, sv. Krištof in Marija Gradec je v osmih dneh zbolelo 80 otrok za ošpicami. Prikazala se je tudi davica. Zaprlji so vse ljudske šole.

(Konjski tatje.) V noči od petka na soboto ukradli so neznani tatje J. Golobu, posestniku v Ojsni Vasi na Štajerskem, dva konja, sosedu J. Urhu pa „koleselj“ ter se odpeljali proti Hrvaškemu.

(Celje) imelo bode popračun za leto 1889 troškov 59.403 gl. 65 kr., dohodkov pa 38.884 gl. 96 kr., primanjkljaj bo iznašal 20.518 gl. 60 kr., ki ga bodo pokrili z naklado na dac od mesa, vina, piva in žganja.

(Na mariborsko c. kr. vadniško šolo) pride kot začasni učitelj g. F. Leske, nadučitelj v Rušah. Učiteljski krogi ne sodijo ugodno o tem imenovanju.

(Pri občinskih volitvah) v Žminju zmagala je hrvatska stranka v tretjem razredu z 108 glasovi proti 42, v drugem razredu s 64 proti 12 glasovom.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 58. snopič.

Telegrami.

Mengeš, 18. oktobra. Županstva fare komendske protestujejo proti ustanovitvi bolnišnice iz Glavarjevega zaklada v Kamniku.

Rim, 19. oktobra. Cesar, kraljeva družina in spremstvo so prišli ob 3/4 10. uro v dvorno ložo na forumu; narod jih je navdušeno sprejel mej sviranjem pruske himne. Potem se je pričel koncert šestih združenih godeb. Na to se je predavala slavnostna kantata, zložena na čast cesarju; zatem bengalična razsvetljava foruma, ki je nudila čaroben razgled. Dvor je odšel ob 3/4 11. uro.

Sofija, 18. oktobra. Sobranje je sklicano v 18. dan oktobra.

Bruselj, 18. oktobra. Ukaz državne vlade poostruje naredbe glede razširjanja francoskih listov v Alzaciji-Loreni.

Zahvala.

Slavna kmetijska podružnica v Postojni je darovala tukajšnji ljudski šoli lepo garnituro vrtnarskega orodja. Za ta blagi dar izreka podpisani krajni šolski svet toplo zahvalo.

Krajni šolski svet v Slavini,
dne 16. oktobra 1888.

Tuji.

17. oktobra.

Pri **Maltcu**: Mrs. Noffall z Angleškega. — Wrany s Češkega. — W. Weinhard in A. Pichler iz Ljubna. — Hahn, Prigel, Tanczer, Hanak, Holzer, Kraus, Popper, Krappe in Bolter z Dunaja. — Dr. Fon, zdravnik, iz Zagreba. — Lazar z Dunaja.

Pri **Slonu**: Hiller, posestnik, iz Gradea. — Müller, uradnik, iz Gradea. — Laner, tovarnar, z Moravskega. — Hrobatin s Koroškega. — Siegfried iz Nemčije. — Klopstok iz Brna. — Amberger, Belinker, Kastner in Schwab z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jurovič, trgovec, iz Ljubljane. — Raznožnik iz Lesc. — Povše, Gerčar in Gebauer iz Mokronoga.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Vlaster	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
17. u. zjut.	737.4	8.0	sl. svzh.	oblačno	
18. u. pop.	736.2	13.0	sl. jvzh.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	736.9	9.4	sr. vzh.	jasno	
Srednja temperatura 10.1° C., za 1.0° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

19. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 05 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 60 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 95 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 85 „
Akcije avstr.-ogerske banke	873 „ — „
Kreditne akcije	313 „ 40 „
London	121 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 65 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 77 „
Nemške marke	59 „ 55 „

Dr. IVAN TAVČAR, advokat v Ljubljani, naznanja pretužno vest, da je predragi mu strije, visokočastiti gospod

Ignacij Tavčar,

župnik v pokoji,

prejemši svete zakramente za umirajoče po dolgotrajni mučni bolezni v 62. letu dobe svoje danes ob dveh popoldnih izdihnil blago svojo dušo.

Pogreb bode v soboto dne 20. oktobra t. l. ob polu 5. uri z Brega hiš. št. 8 na pokopališče pri sv. Krištofu.

Svete zadušne maše se bodo stregle dne 25. oktobra ob 8. uri v stolni cerkvi sv. Nikolaja.

V LJUBLJANI, dne 18. oktobra 1888.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

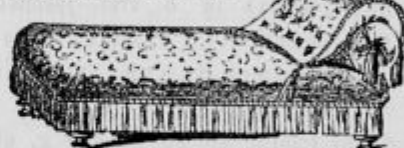
hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., zimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizke ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobani zastoni in franko.

OTOMANE,

!!gl. 38 a. v.!!

(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popo-

no pozamentirijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — **Modroce na peresih** (Federmadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoni in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnatne barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje.

Žrebanje prihodnji teden!

Srečke obrtne razstave, prirejene v proslavo cesarske svečanosti, samó 50 kr.

Glavni dobitek **25.000** goldinarjev.

Srečke dobivajo se v Ljubljani pri J. C. MAYERJ-U.